

Ἄλλὰ, πρὶν ἔτι κινηθῆ, ἐν δάκρυ ἀνατέλλει
 ἐπὶ τῆς ὄψεως αὐτοῦ τῆς θείας,
 καὶ πρὸς τὸν γέροντα εὐθὺς τοιαύτην ἀποστέλλει
 ἄρᾶν ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς καρδίας :

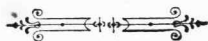
« Ἐγὼ βαδίζω, πλὴν καὶ σὺ ὡς πλάνης νὰ βαδίσῃς
 μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰώνων,
 καὶ δὲν ἐκάθισα ἐγὼ, καὶ σὺ νὰ μὴ καθίσῃς
 καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν χρόνων ! »

Ἐἶπε, παρῆλθεν ὁ Χριστός ! — Ὁ γέρον σκυτοτόμος
 ἀπαύστως ἔκτοτε πλανᾷ τὸ βῆμα
 μετὰ στροβίλων ἔρχεται καὶ φεύγει ἀποτόμως, —
 καὶ ἀναμένει ἀπελπισ τὸ μνημα !

[1886]

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΒΑΛΒΗΣ.

- Ὅφειλει τις νὰ ἔχῃ πραγματικὸν θάρρος διὰ ν' ἀναγνωρίσῃ φόβους τινάς.
- Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὁ μαθητευόμενος, ὁ δὲ πόνος καὶ ὁ χρόνος διδάσκαλοι.
- Οὐδεὶς γνωρίζει ἑαυτὸν, ἐνίσφ δὲν ἔχει ὑποφέρει.
- Ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνον ὅστις νομίζει ὅτι δύναται νὰ θελιτώσῃ συμβάν τι κραυγάζων, ὑβρίζων, καὶ διὰ ταραχῶν ἐπαυξάνων τὴν σύγχυσιν.
- Ζητοῦσ' τινὲς νὰ μάθωσι διατὶ ἢ φύσις, ἥτις τόσον ἐπιτήδειον ἔπλασσε τὸν ἄνθρωπον διὰ τὸ κακὸν, διατὶ τὸν ἔπλασσε καὶ τόσον ἀνεπιτήδειον διὰ τὸ καλόν.
- Πόσοι δὲν φέρουσι τὸν τίτλον τοῦ σ. φοῦ ἀπλῶς καὶ μόνον διότι τὴν σοφίαν των οὐδέποτε ἐξεδήλωσαν.
- Ἡ ἔγγαμος γυνὴ εἶναι δούλη, ἣν ὀφείλει τις νὰ γνωρίζῃ νὰ τοποθετῇ ἐπὶ θρόνου.

